

JURNALELE ACADEMICE ÎN EPOCA GLOBALIZĂRII

Minodora Otilia SIMION¹

Abstract: Deoarece mulți oameni devin mai conectați pe distanțe mai mari în moduri diferite, aceștia crează o nouă societate urmând mai multe din aceleași norme și devin tot mai conștienți de ceea ce au în comun, "globalizare", fiind un nume pentru acest proces. Globalizarea apare în multe domenii, în diverse dimensiuni ale societății; cultura lumii fiind parte din societate și devenirea sa - încă incompletă, încă în proces. Capacitatea profesorilor universitari de a urmări cunoașterea și adevărul în cercetarea lor, scrierea și predarea este un principiu fundamental al învățământului superior contemporan. Deoarece s-a modificat rolul universității, profesorii au început să se schimbe într-un nou model care a dus la o libertate și o responsabilitate de a împinge mai mult limitele de cunoaștere și de a transmite acest lucru studenților..

O modalitate de exprimare pentru cadrele universitare este scrierea jurnalelor care nu numai dezvăluie de mult despre caracterul autorului ci și ilustrează viața religioasă, politică, și socială a zilei. Uneori jurnalele nu sunt scrise cu un scop literar; ele devin o ocazie zilnică pentru auto-critica și de reflecție privind culturile din mediul academic. În aceste jurnale cadrele universitare în mod inevitabil spun povești care sunt întotdeauna adoptate sau povestite în special în mediul campusului universitar. Acest cadru este contextul în care se desfășoară discursul. Efectul acestui fapt este în mare parte de a crește conținutul cultural și importanța jurnalului academic, și de a oferi o documentare a vieții academice.

ACADEMIC DIARIES IN THE GLOBALIZATION ERA

Minodora Otilia SIMION²

Abstract: As more people become more connected across larger distances in different ways, they are creating a new world society following more of the same norms and growing aware of what they share, “globalization” being one name for that process. Globalization occurs in many fields, in various dimensions of world society; world culture being part of world society and its making - still incomplete, still in the process.

The capacity of academics to pursue knowledge and truth in their research, writing and teaching is a fundamental principle of contemporary higher education. As the role of the university has changed, its academics began to change to a new model which resulted in a freedom and responsibility to push back the boundaries of knowledge and to transmit this to students.

One way of expression for academics is writing diaries which not only reveal much about the author’s character but illustrate the religious, political, and social life of his day. Sometimes diaries are not written with a literary aim; they become a daily occasion for self-criticism, and for reflection on the cultures of the academia.

In these diaries academics inevitably tell stories which are always enacted or retold in relation to the particular setting of the university campus. This setting is the context in which the discourse unfolds. The effect of this is greatly to increase the cultural content and importance of *the academic diary*, and to offer documentary account of academic life.

---

¹ lector, Dr., Universitatea Constantin Brâncuși din Targu-Jiu

² lecturer ,PhD, Constantin Brâncuși University of Targu-Jiu

Cuvinte cheie: globalizare, academicieni, jurnale , cercetare, cunoaștere, reflecție, cadru, discurs, cultura, viața

Key words: globalization, academics, diaries, research, knowledge, reflection, setting, discourse, culture, life

În aceste vremuri de capitalism global expansiv și corporatizare a culturii, este nu numai potrivit , dar, de asemenea, crucial să discutăm și să evaluăm moduri de participare și de rezistență în spațiul dintre domeniul cultural și sfera politică. În statele europene domeniul cultural în mod tradițional a fost vazut ., în mod ideal, ca autonom de sfera politică și această autonomie relativă a condus la o depolitizarea producției culturale și la configurarea culturii ca un club elitist, exclusivist . A existat o schimbare dramatică a contextului pentru intelectualitatea publică contemporană , deoarece de pe vremea lui Russell sau Fromm globalizarea a creat mai mult spațiu în care idei pot fi discutate, dezbătute și asumate , în afara culturii lor politice naționale și publicului decât a fost cazul în timpul intelectualilor anteriori lor.

Tehnologiile noi și călătoriile mai ieftine au dus nu numai la o globalizare a cercetării în universități dar, de asemenea, au creat dezbateri intelectuale între cadre universitare în afara granițelor naționale. Unele dintre aceste noi produse intelectuale intra în dezbateri publice și dialog cu cadre universitare, jucând rolul de intelectual public global și, așa cum subliniază McLaughlin, dezbaterile despre intelectualul public global rămâne printre una din cele mai provocatoare întrebări cu care se confruntă savanții în primii ani ai secolului XXI, deoarece toată lumea are opinii, dar nu toată lumea poate aduce aceste opinii în discuții generale. Profesorii universitari au un avantaj , deoarece ei se exprimă clar și sunt informați Sunt de profesie oameni care publică și predau . Ei sunt, de asemenea, mai liberi să vorbească decât cea mai mare parte a publicului și libertatea academică nu este un drept static, ci un element de relație în perpetuă schimbare între facultăți și

In these times of an expansive global capitalism and corporatization of culture, it is not only appropriate but also crucial to discuss and assess modes of participation and resistance in the field between the cultural field and the political sphere.

In European states the cultural field has traditionally been seen as ideally autonomous from the political sphere and this relative autonomy has led to a depolitization of cultural production and the configuration of culture as an elitist, exclusive club.

There has been a dramatic change of the context for contemporary public intellectuals since the time of Russell or Fromm, since globalization has created more space where ideas can be discussed, debated, and engaged with, outside of national political cultures and publics than was the case during the time of earlier intellectuals.

New technologies and cheaper travel have not only led to a globalization of research in universities but also created intellectual debate between academics across national borders. Some of these new intellectual products come into public debate and dialogue with academics playing the role of the global public intellectual And, as McLaughlin points out, the debate about the global public intellectual remains among one of the most provocative questions scholars face in the early years of the twenty-first century because everyone has views but not everyone can get those views into general discussion. Academics have an advantage there since they are articulate and informed. They are by profession, people who publish and teach. They are also more free to speak than most and academic freedom is not a static right, but an everchanging relationship between faculty and their disciplines, students, university administrations, communities and

discipline, studenți,, administrații, comunități și organisme guvernamentale. Dezvoltarea acestora reflectă influențele și interesele schimbătoare ale acestor elemente.

Astfel, este datoria profesorilor universitari să vorbească la frontierele cunoașterii și în fața rezistenței pentru a schimba opțiuni. Așa cum G.R.Evans a menționat în cartea sa, *Profesorii universitari și lumea reală*, "acest lucru face din universități medii ale "discursului liber "medii în care pot avea loc toate tipurile de discurs și riscurile intelectuale ar trebui să poată în mod paradoxal să fie luate în condiții de siguranță". Capacitatea profesorilor de a urmări cunoașterea și adevărul în cercetarea lor , în scrieri și predare este un principiu fundamental al învățământului superior contemporan. Deoarece rolul universității s-a modificat, academicienii au început să se schimbe spre un nou model care a dus la o libertate și o responsabilitate de a împinge limitele cunoașterii și de a transmite acest lucru studenților.

O modalitate de exprimare pentru cadrele universitare este scrierea de jurnale care nu numai dezvăluie multe despre caracterul autorului ci și ilustrează viața religioasă, politică, și socială a zilei. Uneori jurnalele nu sunt scrise cu un scop literar; ele devin o ocazie zilnică pentru auto-critică și de reflecție privind culturile din mediul academic. Autorul jurnalelor academice este dependent de societate prin moduri specifice, istoric contingente de adresare și recepție. În general vorbind, autorul este, cu alte cuvinte, o figură publică specifică care poate fi concepută în mod natural în moduri diferite, dar care este simultan și întotdeauna deja situat într-o societate specifică, având în vedere o anumită funcție specifică . Acest lucru a fost, desigur, ceea ce a sugerat Michel Foucault atunci când a scris despre " funcția autorului " în eseul său "Ce este un autor?"

"Ce este un autor?" este o analiză a figurii autorului, care poate fi citită ca o

governmental bodies. Its development reflects the changing influences and interests of these elements.

Thus, it is the academics' job to speak at the frontiers of knowledge and in the face of resistance to change of options. As G.R.Evans noted in his book, *Academics and the Real World*, this makes universities "free-speech" environments in which all kinds of talk can go on, and intellectual risks should be able paradoxically to be taken in safety.

The capacity of academics to pursue knowledge and truth in their research, writing and teaching is a fundamental principle of contemporary higher education. As the role of the university has changed, its academics began to change to a new model which resulted in a freedom and responsibility to push back the boundaries of knowledge and to transmit this to students.

One way of expression for academics is writing diaries which not only reveal much about the author's character but illustrate the religious, political, and social life of his day. Sometimes diaries are not written with a literary aim; they become a daily occasion for self-criticism, and for reflection on the cultures of the academia.

The author of academic diaries is dependent on the society through specific, historically contingent modes of address and reception. Generally speaking ,the author is, in other words, a specific public figure that can naturally be conceived in different ways, but which is simultaneously always already placed or situated in a specific society, given a specific function. This was , of course, what Michel Foucault was implying when he wrote of the "author-function" in his essay "What is an Author?"

"What is an Author?" is an analysis of the figure of the author, which can be read as a problematization of both Walter Benjamin's politically motivated imagining of the author as producer, as well as Roland Barthes' equally polemic and instructive essay "The Death of the Author".

problematizare atât a imaginării lui Walter Benjamin politic motivate a autorului ca producător, precum și a eseului lui Roland Barthes' la fel polemic și instructiv intitulat "Moartea autorului".

Foucault nu elimină autorul, el îl suspendă ca o anumită funcție, invenție și intervenție în cadrul discursului: "Ar trebui să suspendăm întrebarea tipică cum un subiect liber (cum ar fi un autor sau artist, se presupune) pătrunde densitatea de lucruri și le înzestrează cu înțeles. Cum se realizează designul său prin animarea regulilor de discurs din interior? Mai degrabă, ar trebui să ne întrebăm : în ce condiții și prin ce forme poate o entitate ca subiectul să apară în ordinea discursului, ce poziție ocupă, și ce reguli urmează? Pe scurt, obiectul (și înlocuitorii acestuia) trebuie depozat de rolul său creativ și analizat ca funcție complexă și variabilă de discurs." Această reconfigurare a funcției autorului ar urma să aibă loc prin noi moduri de adresare , care la rândul lor configurează noi tipuri de cititori. În cazul în care autorul este înțeles ca un intelectual public, de asemenea, ar trebui să înțelegem modul în care această figură este construită și reconfigurată prin funcția și contextul său istoric și contingent.

Prin urmare, trebuie să începem să gândim intelectualii nu numai ca fiind angajați în relație cu cititorii, dar și ca producători de cititori specifici. Ne confruntăm aici cu o noțiune diferită de "politic" care nu este se referă doar la mișcare, ci și la momentul aici și acum, în exprimarea unui alt autor-producător ,Stephen Greene: "O carte urmărește din punctul meu de vedere (deși acest lucru nu este în consens cu opinia altora) să mențină un anumit tip de "opțiune" pentru "politic", o opțiune care este în mod explicit neutopic în nici un fel. Opțiunea se bazează pe premisa că politică nu înseamnă să acționezi pentru un scop politic definit, că nu are nimic a face cu a sacrifica viața cuiva, ci mai degrabă să investești în "mașina ", care generează "propria viață" într-

Foucault doesn't eliminate the author, he suspends him or her as a specific function, invention and intervention within discourse:

As he says, we should suspend the typical question how does a free subject (such as an author or artist, supposedly) penetrate the density of things and endow them with meaning. How does it accomplish its design by animating the rules of discourse from within? Rather, we should ask: under what conditions and through which forms can an entity like the subject appear in the order of discourse, what position does it occupy, and what rules does it follow? In short, the subject (and its substitutes) must be stripped of its creative role and analysed as a complex and variable function of discourse. This reconfiguration of the author's function was to take place through new modes of address, which in turn configure new modes of readership. If the author is understood as a public intellectual, we should also understand how this figure is constructed and reconfigured through his historical and contingent placing or function.

We must therefore begin to think of intellectuals as not only engaged in the readership, but as producing specific readers. We are dealing here with a different notion of the "political" that is not only about movement, but also moment, the here and now, as in the words of another author-producer Stephen Greene:

"What a book is up to, according to my point of view (although this is not very consensual in the group) is to maintain a specific kind of "option" for "the political", an option that is explicitly not utopian in any way. The option is based on the premise that the political does not mean to work for a defined political aim, that it has nothing to do with sacrificing one's own (life), but rather investing in the "machine" that generates "one's own life " in a political process. Academic diaries problematize the contradictions and sociological nuances of campus life, but critics of academic fiction ignore the underlying satire of the genre in

un proces politic ".Jurnalele academice problematizează contradicții și nuanțe sociologice ale vieții campusului, dar criticii ficțiunii academice ignoră satira care stă la baza genului în monografiile academice dedicate studiului romanului academic.

În opinia lui Kenneth Womack, exprimată în a sa „*Ficțiune postbelică academică: satira, etica, comunitate*” își găsește geneza în deziluzia care marchează viața profesională a cadrelor universitare în secolul XX. Ca și strămoșii lor în ficțiunile academice din a doua parte a secolului XIX și începutul secolului XX care a stagnat sub spectrul de "Oxbridge", personaje academice moderne suferă de pe urma crizei economice globale și reducerile de buget la Universitate, natura structuralistă și poststructuralistă de critică literară, creșterea divergențelor sociale și rasiale din campusurile universitare, și o piață a locurilor de muncă din domeniul academic tot mai ostilă, printre o serie de alte probleme. " Jurnalele academice își confruntă cititorii cu figuri care au, ca și autorul lor, dileme. Personaje academice și teme instituționale devin un mijloc pentru explorarea problemelor etice și filosofice- întrebări de genul celor care să afecteze astfel de aspecte precum cultura, moralitatea, cunoașterea și angajamentul.

De aceea o astfel de carte este întotdeauna o călătorie de descoperire și toate scrierile sunt, în esență o formă de povestire. În opinia lui David Canter și Gavin Fairbairn, există întotdeauna o narațiune, indiferent dacă acesta este în formă de căutare de sens a problemelor complexe sau de necesitatea de a găsi dovezi pentru sau împotriva anumitor ipoteze. În jurnalele lor cadrele universitare în mod inevitabil spun povești care sunt întotdeauna adoptate sau povestite în relație cu mediul campusului universitar. Acest cadru este contextul în care se desfășoară discursul. Așa cum afirmă David Canter și Gavin Fairbairn în continuare în cartea intitulată *Devenirea unui autor*, " există personaje centrale, adesea idei sau concepte

scholarly monographs devoted to the study of the academic novel.

In Kenneth Womack's view, expressed in his *Postwar Academic Fiction: Satire, Ethics, Community*.the satirical vein of academic novels "finds its genesis in the disillusionment that marks the professional lives of academics in the twentieth century. Like their forebears in the academic fictions of the late nineteenth and early twentieth centuries who languished under the specter of "Oxbridge," modern academic characters suffer from the whimsy of global economic slumps and university budget cuts, the fashionable nature of structuralist and poststructuralist literary criticism, growing social and racial divisions on college campuses, and an increasingly hostile academic job market, among a host of other issues."¹ Academic diaries confront their readers with figures, the author included who encounter dilemmas. Academic characters and institutional themes become a means for exploring, the ethical and philosophical questions of to the genre that impinge upon such issues as culture, morality, knowledge, and commitment. This is why such a book is always a journey of discovery and all writing is fundamentally a form of storytelling. In David Canter and Gavin Fairbairn's view there is always a narrative, whether it is shaped by the search to make sense of complex issues or by the need to find evidence for or against particular hypotheses.

In their diaries academics inevitably tell stories which are always enacted or retold in relation to the particular setting of the university campus. This setting is the context in which the discourse unfolds. As David Canter and Gavin Fairbairn further stated in his book entitled *Becoming an Author*, there are central characters, often ideas or concepts that change and develop through their interactions with each other and the setting.

These diaries reveal much about the author's character, and illustrate the religious,

care se schimbă și dezvoltă prin interacțiunile lor și prin mediu."

Aceste jurnale dezvăluie mult despre caracterul autorului, și ilustrează viața religioasă, politică, și socială a zilei. Uneori jurnalele nu sunt scrise cu un scop literar. Ele devin o ocazie zilnic pentru auto-critică și de reflecție privind culturile din mediul academic. Efectul acestui fapt este de a crește conținutul cultural și importanța jurnalului academic, și de a oferi o documentare a vieții academice. În zilele noastre scriitorul de jurnale academice poate deveni ceea ce Neil McLaughlin numește "un intelectual public global", această noțiune fiind conceptualizată ca "un individ care scrie comentariu intelectual, critică socială sau lucrări populare academice pentru o audiență în afara granițelor de profesii academice și sistemului de stat național." Astfel de intelectuali ca Albert Einstein, Bertrand Russell sau Erich Fromm sugerează că intelectuali publici globali au existat în trecut. Nume de intelectuali contemporani cum ar fi Salman Rushdie sugerează că profesorii universitari pot contribui la dezbateri publice pe probleme importante ale zilei ce depășesc atât limitele înguste ale discursului profesional cât și procesele și structurile politice naționale.

political, and social life of his day. Sometimes diaries are not written with a literary aim. They become a daily occasion for self-criticism, and for reflection on the cultures of the academia.

The effect of this is greatly to increase the cultural content and importance of the academic diary, and to offer documentary account of academic life.

Nowadays the academic diarist may become what Neil McLaughlin calls "a global public intellectual", this notion being conceptualized as "an individual who writes intellectual commentary, social criticism, or popular academic work for an audience outside both the boundaries of academic professions and the nation-state system."

Such intellectuals as Albert Einstein, Bertrand Russell and Erich Fromm suggest that global public intellectuals existed in the past. The names of contemporary intellectuals such as Salman Rushdie suggest that academics can contribute to public debate on important issues of the day exceeding boundaries of *both* narrow professional discourse and national political processes and structures.

Bibliografie:

G.R.Evans, *Academicienii și lumea reală*, Open University Press, Philadelphia, 2002, p.2

Stephen Greene în Simon Sheikh(ED), *În locul sferei publice*, Berlin, 2004, Postbelică

Kenneth Womack, *Ficțiune academică postbelică ; Satiră, etică, comunitate*, Palgrave, New York, 2002

Davin Canter, Gavin Fairbairn, *Devenirea unui autor*, Open University Press, Maidenhead, Anglia, 2006

Bibliography:

G.R.Evans, *Academics and the Real World*, Open University Press, Philadelphia, 2002

Stephen Greene in Simon Sheikh(ED), *In the Place of the Public Sphere*, Berlin, 2004

Kenneth Womack, *Postwar Academic Fiction; Satire, Ethics, Community*, Palgrave, New York, 2002

Davin Canter, Gavin Fairbairn, *Becoming an Author*, Open University Press, Maidenhead, England, 2006